

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3004/2018. (I. 22.) AB HATÁROZATA

bírói kezdeményezés elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének és alaptörvény-ellenességének megállapítása iránti bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 112. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 112. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az előtte 10.K.27.009/2017. szám alatt folyamatban lévő perben kezdeményezte a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 112. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének és alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az indítványra okot adó konkrét ügyben a beadvány szerint a felperest 2005 szeptemberében vették fel költségterítéses jogászképzésre, levelező tagozatra. A felperes 2015 áprilisáig 139 kreditpontot teljesített. A felperes tanulmányait a 2015/2016-os tanulmányi év két félévében eredményesen nem tudta volna befejezni az esetben sem, amennyiben valamennyi felvehető tantárgyat felvesz és azokból sikerrel vizsgázik.
- [3] Az egyetem Felnőttképzési Központja 2016. augusztus 31-én hozott FK-2016/02098. számú határozatával a felperes hallgatói jogviszonyát, hivatkozva a támadott rendelkezésre, 2016. augusztus 31-i dátummal törléssel megszüntette. A határozat indokolása utalást tartalmazott a felperes egyetemmel szemben fennálló tartozásainak összegére és jogcímeire is.
- [4] A felperes fellebbezése nyomán az Egyetem rektora a 2016. október 11-én hozott FK-2016/02098/3. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta és nem engedélyezte a hallgatói jogviszony helyreállítását.
- [5] A felperes ezt követően keresetével a jogerős határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az alperes egyetem a kereset elutasítását kérte, csatolta az Alkotmánybíróság 3061/2017. (III. 31.) AB határozatát (a továbbiakban: Abh.).
- [6] 1.2. A bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását az Nftv. 112. § (1) bekezdése vizsgálatára.
- [7] Az indítvány lényeges tartalma szerint a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését sérti. Utalva az Alkotmánybíróság 3208/2013. (XI. 18.) AB határozatára, és 3062/2012. (VII. 26.) AB határozatára, kifejtette, hogy a jogalkotó fennálló, tartós jogviszonyokba való beavatkozásának a jogbizton-

sághoz kapcsolódó bizalomvédelem követelménye szabhat gátat, amennyiben a jogi szabályozás változása a jogbiztonság oly fokú sérelmével jár, mely indokolttá teszi az alaptörvény-ellenesség megállapítását. A támadott rendelkezést az egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvények módosításáról szóló 2015. évi CCXXXI. törvény 78. § (1) bekezdése 2015. szeptember 1-jei hatállyal emelte be az Nftv-be, melyet az oktatás szabályozására vonatkozó 2015. évi CCVI. törvény 39. §-a 2016. január 1-jei hatállyal kiegészített. A támadott rendelkezés a hallgatói jogviszony megszüntetésének kötelezettségét ahhoz köti, hogy az érintett hallgató a 2015. szeptember 1-jei hatálybalépést követő időszakban eleget tett-e a végbizonysítvány megszerzése feltételeinek.

- [8] Az Alaptörvény XI. cikk (1)–(2) bekezdéseiből következően a felsőoktatáshoz való hozzáférést az állam képességei alapján mindenki számára biztosítja. Ebből és a bizalomvédelem követelményéből következik, hogy a felsőoktatáshoz való hozzáféréstől, az abban való részvételtől nem fosztható meg senki sem képességein kívülálló okból. A felsőoktatáshoz való hozzáférés, az abban való részvétel nem tehető függővé teljesíthetetlen feltételektől, csak olyanoktól, melyeket a hallgató a rendelkezésére álló felkészülési időn belül – megfelelő képességek birtokában – teljesíteni tud. Az indítvány szerint felperes esetében tanulmányi- és vizsgaszabályzat-szegést az alperes nem állapított meg, és ilyet nem is állított. Másik perben a felnőttképzési központ vezetője azt állította, hogy a felperes 2016. június 20-ig akkor sem tudta volna a tanulmányait befejezni, ha minden felvett tárgyból ötszre vizsgázik. Elmondta azt is, habár nem volt jogellenes az, hogy a felperes ekkor a teljes 300 kreditből még csak 139 kreditnél tartott, a hiányzó krediteket egy vagy két félév alatt sem lehetett teljesíteni. Megjegyezte továbbá, hogy a felperesnek a képzés alatt a tanú kihallgatásának időpontjáig csupán 4 paszszív féléve volt.
- [9] Az előterjesztő bíróság álláspontja szerint a Nftv. támadott rendelkezése további anyagi hátrányokkal is jár felperesre nézve:
- jogász tanulmányai esetleges újrakezdése esetén az eredményes felvételi vizsgát követően azzal kell számoljon a felperes, hogy az általa fizetendő tandíj összege jelentősen meghaladja a megszünt jogviszony idején fizetendő tandíj összegét,
 - úgy kell a korábbi diákhitelt visszafizetnie, hogy a visszafizetés remélt forrását biztosító jogász végzettséget – önhibáján és képességein kívülálló okból – nem szerezhette meg.
- [10] Az előterjesztő bíróság szerint a támadott jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdésében biztosított művelődéshez való alapvető jogtól születési helyzete miatti hátrányos megkülönböztetést alkalmazva, az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének megsértésével fosztja meg a jogász tanulmányait még a felsőoktatásról szóló, többször módosított 1993. évi LXXX törvény (a továbbiakban: előző Fot.) alapján megkezdő felperest. A hallgatói jogviszony megszüntetésének joghátrányával ugyanis azonos okból és módon, az azonos tanulmányokat az Nftv. alapján később megkezdő és később született hallgatókat nem fenyegeti.
- [11] A kifejtettek alapján az előterjesztő bíróság szerint a támadott jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit sérti akkor, amikor a felperes által megkezdett tanulmányok befejezésére nem biztosított kellő időt a felperesnek és a hallgatói jogviszony megszüntetését nem a felperes képességeiben rejlő okokból írta kötelezően elő, mellyel hátrányosan megkülönböztette felperest azon hallgatókhoz képest, akik jogász tanulmányaikat nem az előző Fot., hanem későbbi törvény alapján kezdték meg.
- [12] 1.3. Az indítvány szerint az Nftv. 112. § (1) bekezdése az Alaptörvény Q cikk (2) bekezdését is sérti, mert ellentétes az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény egyes rendelkezéseivel. Az Egyezmény 14. cikke a megkülönböztetés tilalmáról szól. Az Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikke előírja a tulajdonhoz való jog védelmét.
- [13] A bírói kezdeményezés szerint a javak tiszteletben tartásához való jog az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: EJE) irányadó joggyakorlata alapján nem szűkül a fizikai dolgok tulajdonlására, és ennek megfelelően meghatározott jogokat és jogilag védett érdekeket is tulajdonjogi védelemben részesít. Az előterjesztő bíróság álláspontja szerint ilyen jog a felperes arra vonatkozó várománya is, hogy az állam által is szabályozott hosszú távú hallgatói jogviszonyát – melyből fakadó és rá háruló kötelezettségeinek a hallgató jogsértés nélkül eleget tett – a terhére nem lehet jogalkotással úgy megváltoztatni, hogy a jogviszony jövőbeni fenntartása – a hallgatónak fel nem róható okból – ellehetetlenüljön.

- [14] 1.4. Az előterjesztő bíróság álláspontja szerint nincs illetve nem állapítható meg más olyan alapvető jog vagy alkotmányos érték, melynek érvényesülése vagy védelme indokolná a művelődéshez való jog támadott rendelkezés által korlátozását. Különösen így van ez az olyan költségtérítéssel járó képzések esetén, mint amelyben a felperes is részt vett. Ennek ismerete hiányában sem a korlátozás mértékének szükségessége, sem annak arányossága nem állapítható meg. De semmiképp sem lehet szükséges mértékű egy olyan korlátozás, mely korábbi jogkövető magatartás esetén a jövőre nézve ellehetetleníti a hallgatói jogviszony fenntartását, a tanulmányok – korábbi szabályok és vizsgarend szerinti – befejezését. Ez okból a támadott jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését is sérti.

II.

- [15] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései szerint:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”

„XI. cikk (1) Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.

(2) Magyarország ezt a jogot a közművelődés kiterjesztésével és általánossá tételével, az ingyenes és kötelező alapfokú, az ingyenes és mindenki számára hozzáférhető középfokú, valamint a képességei alapján mindenki számára hozzáférhető felsőfokú oktatással, továbbá az oktatásban részesülők törvényben meghatározottak szerinti anyagi támogatásával biztosítja.”

„XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

- [16] 2. Az Nftv. támadott szabálya szerint:

„112. § (1) A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: 1993. évi felsőoktatási törvény) alapján megkezdett képzéseket – folyamatos képzésben – 2016. szeptember 1-jéig lehet változatlan szakmai követelmények, változatlan vizsgarend keretében, változatlan oklevél kiadásával befejezni. Azok hallgatói jogviszonyát, akik e határidőig nem szerezték meg végbizonyítványukat, e dátummal meg kell szüntetni. Azok a volt hallgatók, akik 2016. szeptember 1-jéig végbizonyítványt szereztek, 2018. szeptember 1-jéig tehetnek záróvizsgát. Az e törvénynek az egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvények módosításáról szóló 2015. évi CXXXI. törvénnyel megállapított 112. § (5a) bekezdése hatálya alá tartozó volt hallgatókra e bekezdés szabályait alkalmazni kell, a 112 § (5a) bekezdése alapján a felsőoktatási intézmények által hozott döntéseket e bekezdésre tekintettel a volt hallgatók javára 2016. február 15-ig módosítani kell.”

- [17] 3. Az Egyezmény felhívott előírásai szerint:

„14. Cikk – Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.”

„Kiegészítő jegyzőkönyv az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményhez [...]”

1. Cikk – Tulajdon védelme

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.

2. Cikk – Oktatáshoz való jog

Senkitől sem szabad megtagadni az oktatáshoz való jogot. Az állam az oktatás és tanítás terén vállalt feladatkörök gyakorlása során köteles tiszteletben tartani a szülők vallási és világnézeti meggyőződésével összhangban lévő oktatáshoz és tanításhoz való jogot.”

III.

[18] Az indítvány nem megalapozott.

[19] 1. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy a beadvány megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek. Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította. A bírói kezdeményezés az Abtv. 25. §-ában, valamint az 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben előírt, az Alkotmánybíróság 3058/2015. (III. 31.) AB végzésében értelmezett feltételeknek megfelel. A bírói kezdeményezés szerint a felperes kereseti kérelmére az Nftv. 112. § (1) bekezdését az eljárásban alkalmazni kell, a norma alaptörvény-ellenessége esetén a hiánya más döntéshez vezethet a konkrét ügyben, az eljárás felfüggesztése megtörtént, és az indítvány határozott kérelmet tartalmaz. A bíró az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatát is kezdeményezte.

[20] 2. Az Abh. már döntött az Nftv. 112. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességéről. Az Alkotmánybíróság ezért azt is vizsgálta, ítélt dolog áll-e fenn az Abh-ra tekintettel az Nftv. 112. § (1) bekezdését illetően.

[21] Az Abh. [15]–[19] bekezdései értelmében „[a] felsőfokú oktatásban való részvétel az Alaptörvény XI. cikkében rögzített művelődéshez való jogból következik, ugyanakkor e jog gyakorlása feltételekhez kötött, erre utal a XI. cikk (2) bekezdése is, amikor kimondja, hogy a felsőfokú oktatás képességei alapján hozzáférhető mindenki számára, vagyis csak meghatározott feltételeknek való megfelelés mellett vehet részt valaki a felsőfokú oktatásban. A hallgató és a felsőoktatási intézmény közötti jogviszonyban hangsúlyos az állam szabályozó szerepe, a felek nem alakíthatják szabadon a jogviszony egyes elemeit, azokat az állami impérium befolyásolja. A jogviszony a hallgatónak nem biztosít jogot ahhoz, hogy a felsőoktatási intézményben korlátlan időtartamban folytasson tanulmányokat. A tanulmányok folytatása eszköz, a végzettség megszerzése érdekében. Az e cél eléréséhez kapcsolódó feltételrendszert és tevékenységeket (pl. a képzési célhoz kapcsolódó képesítési követelmények, ismeretellenőrzési formák, illetve tanterv) a felsőoktatásra vonatkozó jogszabályok, illetve az egyetemi autonómia körébe utalt szabályozási területek határozzák meg. Mindezzel összhangban áll az is, hogy a végbízonysítvány azt igazolja, hogy a hallgató a tantervben előírt tanulmányi és vizsgakövetelményeknek mindenben eleget tett [...]. E jogviszonyban tehát a hallgatónak nemcsak jogosultságai vannak a tanszabadságból fakadóan a képzésben való részvételre, hanem azzal kötelezettségek is együtt járnak, melyeket teljesítenie kell. Nem helytálló tehát az a hivatkozás, hogy a jogviszony létesítésekor a hallgató nem láthatta előre, hogy a jogalkotó valamely időbeli feltételt fog meghatározni és emiatt nem folytathat korlátlan ideig tanulmányokat, a jogviszonyt lezáró cél a korábbi szabályok alapján is azonos volt. Ennek alapján elsődlegesen a mintatanterv szerint kellett a képzést folytatnia, melytől ugyan eltérhetett a rendelkezésére álló eszközökkel (passzív félév bejelentése, szabad vagy ismételt tárgyfelvétel stb.), ezáltal meghosszabbítva tanulmányai idejét, de mindezt a jogviszony célja, a végzettség megszerzése érdekében tehette meg. Mindezzel összhangban áll, hogy a felsőoktatási intézmények törvény felhatalmazása alapján a tanulmányi- és vizsgaszabályzataikban pontosan meghatározták, hogy milyen tanulmányi kötelezettségek elmulasztása vezethet a jogviszony egyoldalú, a felsőoktatási intézmény általi megszüntetéséhez. [...] Az Nftv. – a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvényhez képest – ezen a területen változást hozott, a jogalkotó ugyanis az 59. §-ban több megszűnési okot is meghatározott, vagyis minimumkövetelményeket állapított meg, de emellett megmaradt a kari tanulmányi- és vizsgaszabályzat általi további feltételrendszer meghatározásának lehetősége is. E megszűnési okokat bővítette ki az Nftv. módosítása.

Az, hogy korábban konkrétan ilyen feltétel nem szerepelt sem a törvényi, sem az egyetemi rendelkezések között, nem jelenti azt, hogy a jogviszony egyszer meghatározott szabályai, az egyszer kialakított feltételrendszer soha többet nem módosítható, a jogalkotó ne avatkozhatna be, ne vonhatná magához a jogviszony megszűnésének akár teljes körű szabályozását is. Ilyen jellegű korlátozás sem az Alaptörvényből, sem a felsőoktatási hallgatói jogviszony jellegéből nem fakad. A fentiekből következően továbbá a jogviszony megszűnése feltételei változatlanágában sem lehetett bizakodni. [...] Mindezekon túl az Alkotmánybíróság figyelemmel volt arra is, hogy a jogviszony megszűnése nem képezi akadályát annak, hogy a hallgató ismételt beiratkozással teljesítse a diploma megszerzésének feltételeit, az Nftv. meghatározott feltételek mellett [49. § (5)–(6) bekezdés] lehetőséget nyújt a korábban teljesített tárgyak elismertetésére is. Ha tehát a korábban teljesített tanulmányi kötelezettségei valóban alkalmasak a végzettség megszerzésére, akkor az Nftv. támadott rendelkezése semmilyen hátrányt nem okoz. Ha viszont a korábban megszerzett részteljesítések egy újabb hallgatói jogviszonyban már nem lennének elismerhetők, akkor azok alapján nem lehetne a kívánt végzettséget megszerezni. Ebben az esetben az Nftv. támadott rendelkezése csak a nyilvánvaló tény, a végzettség megszerzése megghiúsulásának jogkövetkezményét, a hallgatói jogviszony megszűnését állapítja meg”.

[22] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Abh-ban megállapította, hogy az Nftv. 112. § (1) bekezdése nem ütközik a visszamenőleges hatály tilalmába.

[23] 3. A jelen ügyben a bírói kezdeményezés nemcsak a visszaható hatály tilalmára vonatkozó alaptörvényi rendelkezés [B cikk] sérelmére hivatkozik, hanem más alaptörvényi szabályok [XI. cikk, XV. cikk (2) bekezdés] és az Egyezmény sérelmére is. Ezért nem állapítható meg, hogy a jelen esetben ítélt dolog áll fenn. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság az újabb indítvány elbírálásánál felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket a korábbi határozatban az Alaptörvényt értelmezve kifejtett. Az indítvány tartalmilag az idézett döntésben elbírált alkotmányossági kérdést veti fel. Habár az Abh. az Nftv. 112. § (1) bekezdésének az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésébe ütközését vizsgálta, megállapításokat tartalmaz az Alaptörvény XI. cikkében rögzített művelődéshez való joggal kapcsolatban is. Az Alkotmánybíróság ezért az Nftv. 112. § (1) bekezdése alkotmányossági vizsgálatára irányuló indítványnak azt a részét, amely az Alaptörvény XI. cikke sérelmét állítja, az Abh-ban kifejtett indokok alapján nem találta megalapozottnak.

[24] 4. A 3206/2014. (VII. 21.) AB határozat Indokolás [27] bekezdésében „az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. Az alkotmányos szabály szerint »Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.« A tételesen felsorolt tulajdonságok mellett az »egyéb helyzet szerinti különbségtétel« fordulat nyújt garanciát ahhoz, hogy az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket se érhesse hátrányosan sújtó különbségtétel. Ez a fordulat ad lehetőséget az Alkotmánybíróságnak arra, hogy a társadalom aktuális változásaira időszerűen reagálva mindig maga határozhassa meg, melyek a társadalom sérülékeny csoportjai, vagyis mely csoporthoz tartozók tekinthetők kiszolgáltatottnak, kirekesztettnek, illetve folyamatos, és indokolatlan hátránnyal sújtottaknak. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése ennek megfelelően egy nyílt felsorolást tartalmaz, ám ez a nyílt felsorolás korlátlanul nem bővíthető. Nem nyújt védelmet olyan személyeknek, akiket valamely szabály ugyan éppen hátrányosan érint, de mégsem diszkriminál. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében garantált diszkriminációtilalom ugyanis csupán olyan élethelyzeteket ölelhet át, amelyekben az emberek önazonosságát, identitását meghatározó lényegi tulajdonságuk miatt előítélettel, vagy társadalmi kirekesztéssel néznek szembe. Vagyis a diszkriminációtilalom alkotmányos klauzulája elsődlegesen a társadalom személyben rejlő és tetszés szerint nem változtatható tulajdonság mentén elkülönülő csoportjainak védelmét szolgálja.”

[25] Az Nftv. 112. § (1) bekezdésében ilyen, tiltott különbségtétel (így az indítvány szerinti születési helyzeten alapuló hátrányos megkülönböztetés) nem ismerhető fel; az előző Fot. alapján megkezdett képzésekre (hallgatói jogviszonyra, záróvizsgára) vonatkozó előírások tárgy szerinti, objektív különbségtételt jelentenek, ezért az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem ellentétesek az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével.

[26] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Nftv. 112. § (1) bekezdése Alaptörvénybe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

- [27] 5. Az Nftv. 112. § (1) bekezdése – ahogyan arra az Abh. is utalt – nem tartalmaz az oktatáshoz való joghoz való hozzáférésre (Kiegészítő jegyzőkönyv 2. cikk) tiltó szabályt. Ilyen előírást az indítvány sem jelölt meg.
- [28] A tulajdon (Kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikk) sérelmét illetően a javak fogalmának kiterjesztése révén a váromány védelme elsősorban bizonyos közjogi követelések, a szellemi tulajdon és a foglalkozás űzéséhez kötött jogok tekintetében merülhet fel az Egyezmény alapján. A hallgatói jogviszony az indítványban felhozott érvek alapján nem tartozik ezek közé.
- [29] Ezért az Alkotmánybíróság az Nftv. 112. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt a sérelem és a hivatkozott jogok közötti érdemi összefüggés hiányában visszautasította.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/2074/2017.

